

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/442/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613200862
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6613200862.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v O., W. č. XX/XX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Kováčom, advokátom so sídlom v Lučenci, T. G. Masaryka č. 4, proti odporkyniam: 1/ Y. D., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v O., X. č. XXX/XX, 2/ P. U., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v T., A. W. č. XXX/XX, a 3/ Q. M., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v S., F. č. XX/XX, odporkyne zastúpené Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom so sídlom v Lučenci, M. Rázusa č. 19, o povolenie obnovy konania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 10C/13/2013-45 zo dňa 20.01.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyniam 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v sume 121,02 € na účet ich právneho zástupcu Mgr. Ľudovíta Pauloviča, advokáta so sídlom v Lučenci, M. Rázusa č. 19, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 21C/15/2011 (prvý výrok) a uložil mu povinnosť nahradiť odporkyniam trovy konania v sume 355,96 € (druhý výrok). Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania nie je dôvodný. Dôvodom podania návrhu na obnovu konania bola skutočnosť, že podľa tvrdenia navrhovateľa tento nemohol v pôvodnom konaní sp. zn. 21C/15/2011 predložiť návrh na doplnenie dokazovania skúmaním pravosti podpisu poručiťky P. O. na listine, na ktorej sa nachádza potvrdenie poručiťky o tom, že jej odporkyne odovzdali celoživotné úspory vybrané z banky. Okresný súd dospel k záveru, že nejde o nový dôkaz, pretože tento návrh na doplnenie dokazovania mohol navrhovateľ predložiť už v pôvodnom konaní. Nie je rozhodujúce, že v tomto konaní navrhovateľ navrhuje predloženie originálu listiny za účelom nariadenia znaleckého dokazovania na pravosť podpisu poručiťky. Navrhovateľ ako účastník konania mal možnosť označiť tento dôkaz kedykoľvek počas pôvodného konania, nakoľko mu bol známy a vedel o jeho existencii a tiež mal možnosť žiadať okresný súd, aby uložil odporkyniam povinnosť predložiť originál tejto listiny na vykonanie dôkazu pravosti podpisu znaleckým posudkom, rovnako ako to navrhol aj v konaní o návrhu na obnovu konania. Okresný súd poukázal aj na výsledky trestného stíhania odporkyň, ktoré sa viedlo ohľadne podozrenia zo spáchania prečinu krádeže, keď toto trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že bolo preukázané, že poručiťka finančnú hotovosť v sume 12.700,- € osobne prevzala a prevzatie tejto sumy potvrdila svojim podpisom na predmetnej listine. Okresný súd dospel navyše k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oneskorene. Nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu mu začala plynúť až potom, ako sa z upovedomenia okresnej prokuratúry doručeného dňa 25.10.2012 a uznesenia okresnej prokuratúry doručeného dňa 18.01.2013 dozvedel, že bol zamietnutý jeho návrh na opätovné začatie trestného stíhania, v ktorom navrhol aj vyhotovenie znaleckého posudku na pravosť podpisu poručiťky. Okresný súd uviedol, že návrh na povolenie obnovy konania a návrh na opätovné začatie trestného stíhania žiadnym spôsobom

nesúvisí s pôvodným konaním sp. zn. 21C/15/2011, resp. s konaním o povolenie obnovy konania a preto odvodzovať od neho plynutie trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na povolenie obnovy konania nie je správne. Podľa názoru okresného súdu lehota na podanie návrhu na obnovu konania začala navrhovateľovi plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v konaní sp. zn. 21C/15/2011 a v čase podania návrhu na obnovu konania už uplynula. Na základe uvedeného dospel okresný súd k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania nie je dôvodný a tento zamietol s poukazom na ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) a písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako aj s poukazom na ustanovenie § 230 ods. 1 O.s.p.; o náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že navrhovateľ bol v konaní v plnom rozsahu neúspešný a preto vzniklo odporčným právo na náhradu trov konania; okresný súd vychádzal zo základu odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 60,07 €, ktorý znížil o polovicu, nakoľko išlo o spoločné úkony pri zastupovaní viacerých osôb; odmenu priznal za 3 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia v sume 30,03 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, ďalej písomné podanie na súd v sume 30,03 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 € a účasť na pojednávaní dňa 20.01.2014 v sume 30,93 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €; k tomu priznal aj daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %; spolu priznal okresný súd odporčným na trovách právneho zastúpenia sumu 90,99 € krát tri, k tomu režijný paušál za tri úkony krát tri, spolu s daňou z pridanej hodnoty vo výške 20 %, trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 355,96 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu odporčným.

Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 10.02.2014 (č.l. 49-51 spisu). Nesúhlasil s rozhodnutím okresného súdu. Domáhal sa zmeny uznesenia okresného súdu v zmysle vyhovenia jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Namietal, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že nový dôkaz, t.j. overenie pravosti podpisu poručiťky mohol označiť kedykoľvek počas pôvodného konania. Uviedol, že na pojednávaní dňa 13.06.2011 takýto dôkaz navrhol vykonať, avšak súd to neuviedol v zápisnici o pojednávaní. Poukázal aj na skutočnosť, že v čase vyhlásenia rozsudku v pôvodnom konaní dňa 13.06.2011 nebolo trestné stíhanie vo veci poškodenej poručiťky ešte ukončené. Doklad, na ktorom je podpis poručiťky a ktorého pravosť sa mala overiť, bol predmetom vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní, ktoré však nakoniec toto overenie pravosti podpisu tiež nevykonali, preto navrhnúť vykonanie tohto dôkazu mohol až po ukončení vyšetrovania orgánmi činnými v trestnom konaní, keďže nebol dôvod predpokladať, že rozhodujúci dôkaz zo strany týchto orgánov nebude vykonaný a v pôvodnom konaní vykonanie tohto dôkazu okresný súd odmietol. Zopakoval svoju argumentáciu, že lehota na podanie návrhu na obnovu konania mu začala plynúť až 25.10.2012 a návrh na obnovu konania podal už dňa 23.01.2013.

Odporkyne 1/, 2/ a 3/ vo vyjadrení zo dňa 11.04.2014 (č.l. 70-71 spisu) k odvolaniu navrhovateľa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že s napadnutým uznesením okresného súdu súhlasia a navrhujú ho ako vecne správne potvrdiť. Súčasne si uplatnili trovy odvolacieho konania spolu v sume 121,02 €.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 228 ods. 1 písm. b) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Odvolaie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 23.01.2013 (doručeným okresnému súdu dňa 23.01.2013) sa navrhovateľ voči odporkyňiam domáhal povolenia obnovy konania proti rozsudku okresného súdu č.k. 21C/15/2011-113 zo dňa 13.06.2011; dôvodom podania návrhu na povolenie obnovy konania bola skutočnosť, že okresný súd v pôvodnom konaní neskúmal pravosť podpisu poručiiteľky na listine, ktorou bolo preukazované prevzatie sumy 12.700,- € ako celoživotných úspor od odporkyň. Vyčítal okresnému súdu, že pracoval len s fotokópiou tejto listiny o odovzdaní peňazí poručiiteľke a nevyžiadal si jej originál, ktorý by bolo možné predložiť k vyhotoveniu znaleckého posudku na posúdenie pravosti podpisu poručiiteľky. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21C/15/2011 odvolací súd zistil, že išlo o konanie, v ktorom sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 25.01.2011 odporkyne ako navrhovateľky proti navrhovateľovi ako odporcovi v tomto konaní domáhali určenia, že dôvody vydedenia odporkyň a ich potomkov poručiiteľkou P. O., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v O., W. č. XX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, uvedené v listine o vydedení zo dňa 22.10.2009 nie sú dané; súčasne sa domáhali určenia neplatnosti tejto listiny o vydedení ako aj určenia neplatnosti závetu poručiiteľky zo dňa 22.10.2009; Okresný súd Lučenec rozsudkom č.k. 21C/15/2011-113 zo dňa 13.06.2011 návrhu v plnom rozsahu vyhovel, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.04.2012 a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, č.k. 15Co/238/2011-171 zo dňa 14.03.2012. Zo spisu vyplýva, že okresný súd v pôvodnom konaní vykonal rozsiahle dokazovanie čítaním viacerých listinných dôkazov a vypočutím množstva svedkov. Na pojednávaní dňa 13.06.2011, na ktorom bol vyhlásený aj rozsudok vo veci samej, zákonná sudkyňa zhrnula v zmysle § 118 ods. 1 O.s.p. výsledky prípravy pojednávania a výsledky doteraz vykonaného dokazovania, pričom postupovala aj podľa § 100 ods. 1 O.s.p. a oznámila účastníkom, ako sa javí právne posúdenie veci; keď výslovne okrem iného uviedla, že podľa právneho názoru súdu neboli doteraz preukázané skutočnosti uvedené v listine o vydedení, ktorá obsahuje dve podstatné okolnosti, a to jednu, že mali odporkyne odcudziť poručiiteľke sumu 12.700,- €, keď podľa názoru súdu doposiaľ vykonané dokazovanie tieto skutočnosti nepreukazuje a súd dospel k záveru, že nedošlo k odcudzeniu peňazí; súčasne súd vyzval navrhovateľa, aby predložil dôkazy, ktoré preukazujú opak, ak existujú; okresný súd súčasne vykonal aj dokazovanie dokladom o prevzatí finančných prostriedkov zo strany poručiiteľky, ktorý sa v spise pôvodného konania nachádza (č.l. 14 spisu); okresný súd súčasne aj poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o tom, že všetky návrhy na doplnenie dokazovania sú povinní predniesť na uvedenom pojednávaní, pretože potom, ako súd vyhlási uznesením dokazovanie za skončené, nie je možné podať ďalší návrh na doplnenie dokazovania ani označiť ďalší dôkaz; na uvedené poučenie všetci účastníci zhodne uviedli, že návrhy na doplnenie dokazovania nemajú. Zo spisu ďalej vyplýva, že v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhovateľ polemizoval a nesúhlasil so záverom okresného súdu o tom, že poručiiteľke boli vyplatené finančné prostriedky v sume 12.700,- €, keď výslovne uviedol, že tieto finančné prostriedky odporkyne poručiiteľke neodovzdali a ponechali si ich pre svoju potrebu. Na tieto námietky reagoval aj odvolací súd vo svojom rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok okresného súdu, keď sa výslovne zaoberal odovzdaním finančnej sumy 12.700,- € poručiiteľke ako aj spornou listinou o prevzatí tejto sumy podpísanou poručiiteľkou.

Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty, pričom jeho prípadná náprava sa spravidla môže doceliť v riadnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla súd mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, ak existuje niektorý z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p. Podmienkami prípustnosti každého návrhu na povolenie obnovy konania je nielen spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, z ktorého návrh vychádza, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na povolenie obnovy konania podaný, osoba spôsobilá na podanie návrhu, ale aj osobitné náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania a príslušnosť súdu k jeho prejednávaniu; splnenie týchto podmienok je súd povinný skúmať z úradnej moci.

Konanie o povolenie obnovy konania prebieha v dvoch fázach. V prvej fáze (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná (v tejto fáze konania sa môžu riešiť výlučne právne otázky týkajúce sa prípustnosti obnovy konania); návrhu na povolenie obnovy konania buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie

veci. V prípadoch návrhu na povolenie obnovy konania z dôvodov podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje povolenie obnovy konania nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, resp. že sa nemohli vykonať dôkazy; táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje povolenie obnovy konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., avšak ich v pôvodnom konaní nepoužil. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať ani nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/98/2011 zo dňa 11.08.2011).

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, z čoho vyplýva, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu právu podať návrh na obnovu konania. Návrh na obnovu konania môže podať ktorýkoľvek účastník pôvodného konania. Dôvody obnovy konania sú taxatívne uvedené v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci podal navrhovateľ návrh na obnovu konania s poukazom na ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) a písm. b) O.s.p. Dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia spĺňať kumulatívne podmienky a to, že (1) skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohol účastník pôvodného konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska, t.j. napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, účastník z procesného hľadiska nezavinil, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť (spravidla pôjde o prípady, keď účastník o existencii skutočností alebo dôkazov nevedel), (2) ďalej skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy musia byť spôsobilé privodiť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, t.j. so zreteľom na konkrétne okolnosti sa musí javiť do istej miery pravdepodobné, že nové rozhodnutie bude pre účastníka podávajúceho návrh na obnovu konania priaznivejšie ako pôvodné; preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom vyhovievania návrhu na obnovu konania. Nemožnosťou použiť skutočnosti alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť poznať či predložiť tieto skutočnosti alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, pričom nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo (R 19/1975). V zmysle § 228 ods. 1 písm. b) O.s.p. pôjde o také procesné situácie, keď účastník konania riadne splnil svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda riadne označil dôkaz, ktorý navrhol vykonať, avšak z dôvodov objektívnej povahy takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať; typickými príkladmi bude v tomto smere dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav svedka, ktorý neumožňuje jeho výsluch či strata alebo zničenie listiny; ak sa po právoplatnom skončení konania ukáže, že účastníkom v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať a súčasne je tento spôsobilý privodiť účastníkovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pôjde o typický príklad dôvodu obnovy konania podľa tohto ustanovenia.

V prejednávanej veci dospel odvolací súd v zhode s okresným súdom k záveru, že návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania nie je dôvodný. Z vyššie uvedeného prehľadu skutkového stavu pôvodného konania a produkovaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že spornú listinu zo dňa 10.09.2009 ako dôkaz o prevzatí sumy 12.700,- € poručiiteľkou okresný súd vykonal ako dôkaz. Navrhovateľ mal o tejto listine vedomosť, keď v pôvodnom konaní jej pravosť žiadnym spôsobom nespochybňoval a spochybňoval len záver, ktorý z nej vyplýva, teda to, že podľa neho poručiiteľka uvedené finančné prostriedky od odporkýň nikdy nedostala. Pravosť tejto listiny mal teda navrhovateľ jednoznačne možnosť namietat aj v pôvodnom konaní a nemôže tak urobiť v konaní o povolenie obnovy pôvodného konania. Tento dôkaz aj v čase pôvodného konania existoval, navrhovateľ mal o ňom vedomosť, návrh na povolenie obnovy konania je preto v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. neprípustný, pretože nejde o dôkaz, ktorý nemohol navrhovateľ ako účastník konania v pôvodnom konaní predložiť bez svojej viny, resp. ktorý by z objektívnych dôvodov nemohol byť v pôvodnom konaní vykonaný. Skutočnosť, že navrhovateľ očakával, že skúmanie pravosti podpisu poručiiteľky bude vykonané v súbežne prebiehajúcom trestnom konaní, nezakladá prípustnosť obnovy pôvodného občianskeho súdneho konania, pretože navrhovateľovi nič nebránilo vykonanie predmetného dôkazu navrhnuť aj v tomto (pôvodnom) konaní. Vadu konania (s

dosahom na prípustnosť obnovy konania) nezakladá ani skutočnosť, že okresný súd v pôvodnom konaní vykonal dôkaz fotokópiou spornej listiny, keď aj fotokópia listiny je spôsobilým dôkazným prostriedkom (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/9/2005 zo dňa 01.01.2009, resp. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/16/2013 zo dňa 25.11.2013 alebo sp. zn. 3Obo/61/2009 zo dňa 25.11.2010). Odvolací súd považuje za správny aj záver okresného súdu o tom, že navrhovateľ podal návrh na obnovu konania oneskorene, pretože trojmesačná subjektívna lehota na jeho podanie začala plynúť právoplatnosťou rozsudku pôvodného konania sp. zn. 21C/15/2011, keď je správny záver okresného súdu, že možnosť skúmania pravosti podpisu poručičky na spornej listine v rámci trestného konania nemalo navrhovateľom tvrdený súvis s pôvodným konaním vedeným na okresnom súde pod sp. zn. 21C/15/2011, pretože navrhovateľovi nič nebránilo podať príslušný návrh na doplnenie dokazovania v pôvodnom konaní. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že okresný súd síce pochybil, keď v záhlaví napadnutého uznesenia ponechal procesné postavenie účastníkov konania ako v pôvodnom konaní (napriek tomu, že procesné postavenie účastníkov konania je v konaní o povolenie obnovy konania opačné ako v pôvodnom konaní), tento nedostatok však nemal vplyv na vecnú správnosť napadnutého uznesenia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyne boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešné a preto im vzniklo voči navrhovateľovi právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyniam 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v sume 121,02 €, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnych služieb - vyjadrenie k odvolaniu, keď úkon sa znižuje na polovicu v sume 30,935 € x 3 v sume 92,805 €, k tomu režijný paušál v sume 8,04 €, k tomu daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, pretože právny zástupca odporkýň je jej platiteľom v sume 20,17 €, spolu trovy konania odporkýň po zaokrúhlení v sume 121,02 €, ktoré je navrhovateľ podľa § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi odporkýň. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.